SLUŽBENI LIST BIH
JP NIO Službeni List
Bosne i Hercegovine

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК БИХ, број 61/23

На основу члана IV 4. а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скушнтина Босне и Херцеговине на 10. сједници Представничког дома, одржаној 22. августа 2023. године, и на 8. сједници Дома народа, одржаној 30. августа 2023. године, усвојилаје

ЗАКОН

О СЛОБОДИ ПРИСТУПА ИНФОРМАЦИЈАМА НА НИВОУ ИНСТИТУЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

ДИО ПРВИ - УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.
(Предмет закона)

(1) Овим законом прописује се право на приступ информацијама и поновну употребу докумената у посједу институција власти Босне и Херцеговине, правних лица која оснивају институције Босне и Херцеговине у складу с одредбама Закона о регистрацији правних лица која оснивају институције Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 37/03 и 76/11) и независних органа Босне и Херцеговине основаних посебним законом (у даљем тексту: институције БиХ), а које се остварује на начин и у поступку прописаним овим законом.

(2) Овим законом преузимају се одредбе Директиве (ЕУ) 2019/1024 Европског парламента и Савјета од 20. јуна 2019. године о отвореним подацима и поновној употреби докумената јавног сектора.

Члан 2.
(Обим примјене)

(1) Одредбе овог закона не примјењују се на странке у судском, управном и на закону заснованим поступцима, којима је доступност информацијама из тих поступака утврђена посебним прописом.

(2) Одредбе овог закона не примјењују се на информације за које постоји обавеза чувања тајности, у складу са посебним прописима којима се уређује област тајних података.

Члан 3.
(Циљ закона)

Циљ овог закона је омогућити и обезбиједити остваривање права на слободан приступ информацији физичком и правном лицу, путем отворености и јавности дјеловања институција БиХ, у складу са међународним уговорима о људским правима и слободама и општеприхваћеним правилима међународног права, овим и другим законом, ради остварења и заштите интереса јавности и остварења слободног и демократског поретка и отвореног друштва.

Члан 4.
(Употреба израза у мушком и женском роду)

Ријечи које су ради прегледности у овом закону наведене у једном роду, без дискриминације се односе и на мушки и на женски род.

Члан 5.
(Значење појединих израза)

Изрази који се користе у овом закону имају сљедеће значење:

а) **корисник права** на прпступ иинформацијама и поновну употребу докумената (у даљем тексту: корисник) јесте свако домаће или страно физичко и правно лице;

б) **институција БиХ**, у смислу одредаба овог закона, јесте орган законодавне, судске или извршне власти који је основан законом, којем је законом повјерено вршење јавних овлашћења, који се финансира из јавних прихода, као и којем је посебним законом повјерено вршење послова управе на нивоу Босне и Херцеговине. Институција БиХ је и правно лице које оснивају институције Босне и Херцеговине у складу с одредбама Закона о регистрацији правних лица која оснивају институције Босне и Херцеговине и други субјекти Босне и Херцеговине основани посебним законом;

ц) **информација** је сваки садржај у посједу институција БиХ, забиљежен у било којој форми, а који је институција БиХ сачинила, примијенила или добила независно од времена настанка или категоризације;

д) **документ** је сваки садржај без обзира на медиј (папир или електронска форма, или као звучни, визуелни или аудио-визуелни запис) или сваки дио таквог садржаја;

е) **међународна информација** је информација коју је Босни и Херцеговини уступила страна држава или међународна организација с којом Босна и Херцеговина сарађује или је њена чланица;

ф) **право на приступ информацији** обухвата право на тражење и добијање информације као и обавезу институције БиХ да омогући приступ затраженој информацији, односно да објављује

информацију независно од постављеног захтјева, када такво објављивање произлази из обавезе прописане законом или другим прописом;

г) **поновна употреба докумената** подразумијева употребу докумената у посједу институције БиХ, у комерцијалну или некомерцијалну сврху различиту од изворне сврхе за коју је документ настао, а која се остварује у оквиру законом или другим прописом одређеног дјелокруга или посла, који се уобичајено сматра јавним послом. Размјена докумената између институција БиХ ради вршења послова из њиховог дјелокруга не представља поновну употребу;

х) **тест размјерности и јавног интереса** јесте процјена размјерности између разлога за омогућавање приступа информацији и разлога за ограничење те омогућавање приступа информацији ако превлада јавни интерес;

и) **власник информације** је институција БиХ у оквиру чијег дјелокруга је настала информација, односно орган друге државе или међународне организације у оквиру чијег дјелокруга је настала међународна информација;

ј) **Централни портал јавних информација** је јавно доступан алат на интернету, који корисницима омогућава трајни приступ информацијама похрањеним у бази електронских докумената и/или физичким збиркама докумената;

к) **машински читљив облик** је облик датотеке структуриран тако да га програмска апликација може лако идентификовати, препознати и из њега издвојити одређене податке, укључујући појединачне податке и њихову унутрашњу структуру;

л) **отворени облик** је облик датотеке који је независан од коришћене платформе и доступан јавности без ограничења која би спречавала поновну употребу;

м) **портал отворених података** је податковни чвор који служи за прикупљање, категоризацију и дистрибуцију огворених података институција БиХ. Портал представља својеврсни каталог метаподатака који омогућава лакше претраживање отворених података;

н) **метаподаци** су подаци о подацима, односно подаци који описују карактеристике неког извора. Они могу описивати један податак, цијелу групу података или само неки дио цјелине;

о) **проактивна објава информација** је континуирана самоиницијативна објава одређених врста информација на интернет страницама институција БиХ у отвореном облику, који подразумијева облик датотека који је независан од коришћене платформе и без ограничења за поновну употребу;

п) **одговорно лице** у смислу овог закона је лице запослено у институцији БиХ, чије је чињење или нечињење довело до повреде одредаба овог закона;

р) **Жалбени савјет при Савјету министара Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Жалбени савјет)** јесте правно лице за рјешавање по жалби у другостепеном поступку;

с) **треће лице** је било које физичко или правно лице које посједује податке, а није институција БиХ;

т) **лични податак** је податак дефинисан у складу са прописима о заштити личних података.

ДИО ДРУГИ-ПРИНЦИПИ ЗАКОНА

Члан 6.
(Принципи транспарентности и отворености, равноправност полова, забрана дискриминације и заштита личних података)

(1) Све информације институција БиХ сматрају се отвореним и јавним, осим ако је необјављивање у потпуности оправдано и засновано на законом прописаним изузецима.

(2) Овај закон је заснован на принципу забране дискриминације у складу с одредбама Закона о забрани дискриминације у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", број 59/09 и 66/16).

(3) Овај закон је заснован на принципу равноправности полова, у складу с одредбама Закона о равноправности полова у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", број 32/10 - Пречишћен текст).

(4) Институције БиХ, те свако физичко или правно лице на које се односе одредбе овог закона дужни су досљедно поступити у складу са прописима о заштити личних података.

Члан 7.
(Принцип слободе приступа информацији)

Све информације доступне су сваком домаћем или страном физичком и правном лицу, било путем проактивне објаве или путем подношења захтјева за слободу приступа информацији.

Члан 8.
(Принцип отворене власти)

Како би се промовисало добро управљање, обезбиједило учешће јавности и борба против корупције, институције БиХ ће у вршењу своје функције пружати услуге што је могуће отвореније.

Члан 9.
(Принцип благовремености, потпуности и тачности информација)

Институције БиХ дужне су обезбиједити лак, брз и ефикасан приступ информацијама, тако да информације које институције БиХ објављују, односно дају, морају бити благовремене, потпуне и тачне.

Члан 10.
(Принцип једнакости корисника)

(1) Право на приступ информацијама и поновну употребу докумената припада свим корисницима на једнак начин и под једнаким условима.

(2) Власник информације не смије ставити кориснике у неравноправан положај, а нарочито на начин да се појединим корисницима информација пружа прије него осталима или на начин који их ставља у повољнији положај.

Члан 11.
(Принцип располагања информацијом)

Корисник који располаже информацијом у складу с овим законом има право да ту информацију јавно износи.

Члан 12.
(Принцип међусобног поштовања и сарадње)

Однос институција БиХ и корисника заснива се на сарадњи и пружању помоћи, те међусобном уважавању и поштовању људског достојанства.

Члан 13.
(Принцип бесплатног уступања информација)

Власник информације дужан је да бесплатно уступи информацију, као и поновну употребу информације.

ДИО ТРЕЋИ - ОБАВЕЗА ИНСТИТУЦИЈА БиХ

Члан 14.
(Проактивна објава информација)

(1) Институција БиХ дужна је да на својој интернет страници или на други погодан начин редовно објављује и ажурира информације из свог дјелокруга рада на лако доступан начин, кад год је то могуће и одговарајуће, у машински читљивом облику, у року од 15 дана од дана настанка информације.

(2) Обавеза из става (1) овог члана укључује посебно сљедеће врсте информација:

а) информације о институцији БиХ, као што су: правни основ прописан законом и другим правним оквиром, дјелокруг рада, попис кључних послова и докумената које доноси институција БиХ, интерни акти, функције, надлежности и овлашћења институције БиХ;

б) информације о организацији институције БиХ, као што су: организациона структура, информације о запосленима (име и презиме, радно мјесто, степен школске спреме, износ плате и контакт информације), затим статистички подаци и извјештај о раду;

ц) информације о раду, као што су: стратегије, планови рада, политике, активности и акциони

планови;

д) одлуке и акте, као што су: прописи, општи акти и документи које доноси институција БиХ, а који утичу на интересе корисника;

е) информације о начину одлучивања и могућностима учествовања јавности, укључујући информације о јавним савјетовањима и другим облицима учествовања, информације о сједницама, дневном реду, закл>учцима и записницима са сједница, као и омогућавања присуства јавности сједницама, у смислу навођења начина и рокова пријаве, као и броја учесника;

ф) информације о финансирању, као што су: планирани буџет, извјештај о приходима и расходима, ревизија и евалуација и друге финансијске информације;

г) информације о бесповратним средствима које додјељује институција БиХ, као што су: субвенције, донације, помоћ, пројектна средства уз навођење примаоца, износа и периода на који се средства додјељују;

х) информације о јавним набавкама, укључујући информације о поступку јавне набавке, критеријумима, резултатима и уговорима те извјештаје о испуњењу уговора;

и) информације о јавним конкурсима, укључујући и текст конкурса, документацију потребну за учествовање у конкурсу (ако постоји), фазама у поступку конкурса, као и коначном резултату конкурса;

ј) информације о услугама које институција БиХ пружа корисницима, као што су: назив и правни основ, упуте, рокови, формулари, информацијс о накнадама, таксама и другим плаћањима;

к) информације о регистрима, базама и пописима које институција БиХ води, начин приступа (интернетом или на други начин), односно повезницама на оне којима се може приступити интернетом;

л) информације о праву на приступ информацијама који укључује информације о начину остваривања права, правном оквиру, процедурама за остваривање права, контакт информацијама службеника за информисање, праву на жалбу и представку, формулар за подношење захтјева, годишњи извјештај, регистар захтјева и друге појединости за кориснике права на приступ информацијама;

м) друге информације, за које обавеза објављивања произлази из посебног закона или другог прописа.

(3) Осим информација наведених у ставу (2) овог члана, институција БиХ објављује и све друге информације важне за рад, организацију, одлучивање и финансирање, што укључује и објављивање информација у форми водича, сажетка и другим разумљивим формама приступачним корисницима информација, објављивање важних информација на огласној табли институција БиХ, као и обезбјеђивање одређеног броја примјерака важнијих докумената.

Члан 15.
(Достављање докумената у Централнн портал јавних информација)

(1) Институције БиХ дужне су да документе из члана 14. става (2) овог закона у електронској форми објављивају и ажурирају на Централном порталу јавних информација ради њихове трајне доступности.

(2) Вођење и одржавање Централног портала јавних информација обавља Генерални секретаријат Савјета министара Босне и Херцеговине.

(3) Начин организовања и вођења Централног портала јавних информација на нивоу институција Босне и Херцеговине прописује се правилником који се заснива на садржају Политике проактивне транспарентности, а који на приједлог Генералног секретаријата Савјета министара Босне и Херцеговине доноси Савјет министара Босне и Херцеговине, у року од девет мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 16.
(Јавност рада)

(1) Институција БиХ обавезна је да јавност информише о:

а) сједницама и дневном реду засједања, времену одржавања, начину рада и могућностима непосредоног увида у њихов рад;

б) броју лица којима се може истовремено обезбиједити непосредан увид у рад институцијс БиХ, при чему се мора водити рачуна о редослиједу пријављивања.

(2) Институција БиХ није дужна да обезбиједи непосредан увид у свој рад када се ради о питањима у којима се по закону јавност мора искључити, односно ако се ради о информацијама за које постоје ограничења права на приступ информацијама, у складу с одредбама овог закона.

(3) Институција БиХ предузима мјере да објави садржај јавних документата, када је то у интересу промовисања транспарентности и ефикасности рада институције БиХ, као и подстицања информативног учинка јавности у вези с питањем од јавног интереса.

Члан 17.
(Службеник за информисање)

(1) Ради обезбјеђивања приступа информацијама, институција БиХ је обавезна да у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона именује службеника за информисање, чији се службени подаци с контакт адресом достављају Институцији омбудсмена за људска права Босне и Херцеговине и Жалбеном савјету, те објављују на интернет страници институције БиХ, у року од осам дана од дана именовања.

(2) Жалбени савјет води листу институција БиХ које су обавезне да поступају по овом закону, као и листу службеника за информисање, коју објављују у машински читљивом формату на интернет страници Жалбеног савјета, уз обавезу редовног ажурирања.

(3) Институција БиХ је обавезна да обезбиједити да се сваки захтјев за слободу приступа информацијама достави у надлежно поступање организационој јединици у оквиру институције БиХ, која је власник информације, ради спровођења поступка доношења рјешења по захтјеву.

(4) Рјешење из става (3) овог члана обавезно се доставља и службенику за информисање институције БиХ.

(5) Службеник за информисање уредно води евиденције о броју примљених захтјева, врсти тражених информација, броју донесених рјешења, броју коначних рјешења, броју захтјева по којима нису донијета рјешења и начину поступања органа јавне власти.

(6) Службеник за информисање свака три мјесеца доставља евиденцију из става (5) овог члана руководиоцу институције БиХ, Жалбеном савјету и Институцији омбудсмена за људска права Босне и Херцеговине.

(7) Саставни дио извјештаја из става (6) овог члана чине анализа и оцјена остваривања права на приступ информацијама и поновну употребу информација у институцији БиХ, подаци и анализа о предметима по жалбама, инспекцијском надзору и почињеним прекршајима због повреде права на приступ информацијама и поновне употребе докумената, с приједлозима мјера за отклањање недостатака и неправилности.

(8) Службеник за информисање дужан је да сачини и годишњи извјештај о раду институције БиХ, који се у законом прописаној процедури упућује Савјету министара Босне и Херцеговине и Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине, који обавезно укључује и евиденцију о броју примљених захтјева, врсти тражених информација, броју донесених рјешења, броју коначних рјешења, броју захтјева по којима нису донесена рјешења и начин поступања институције БиХ.

(9) Годишњи извјештај из ст. (6) и (7) овог члана службеник за информисање обавезно објављује и на интернет страници институције БиХ.

(10) Службеник за информисање обавља послове редовног објављивања и осталих информација у складу с унутрашњом организацијом институције БиХ.

(11) Савјет министара Босне и Хецеговине, на приједлог Министарства правде Босне и Херцеговине, с циљем ефикаснијег спровођења овог закона, доноси Водич за приступ информацијама, којим се детаљно уређује начин остваривања права грађана на приступ информацијама које су у посједу институција БиХ, с припадајућим обрасцима којима се обезбјеђује да се на бржи и једноставнији начин оствари право на приступ информацијама, а који се објављују на интернет страници институције БиХ у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 18.
(Регистар захтјева)

(1) Службеник за информисање у институцији БиХ води посебан регистар захтјева за приступ информацијама, који садржи уписе о процедуралним корацима, рјешењу захтјева, као и податке о жалбеном или судском поступку.

(2) Инсгитуција БиХ објављује податке из регистра захтјева на својој интернет страници, уз заштиту личних података корисника и трећих лица, у складу са законом којим се уређује заштита личних података.

(3) Садржај и начин вођења регистра из става (1) овог члана прописује правилником министар правде Босне и Херцеговине, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

ДИО ЧЕТВРТИ - ОГРАНИЧЕЊЕ ИРАВА НА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА

Члан 19.
(Ограничења и њихово трајање)

(1) Информација у посједу институције БиХ је јавна, а право на приступ информацији се остварује на начин и у поступку прописаним овим законом.

(2) Приступ информацијама може се ограничити с циљем заштите приватности физичких лица, заштите личних података корисника и трећих лица, у складу са законом којим се уређује заштита личних података.

(3) Ограничење из става (2) овог члана не примјењује се на информације о именима запослених, руководећих службеника и других лица која учествују у јавним пословима, њиховим платама, другим приходима плаћеним из буџетских средстава, трошковима који се односе на јавне активности тог лица, постојање сукоба интереса, као и њихове квалификације.

(4) Приступ информацијама може бити ограничен ако се може разумно очекивати да би омогућавањем приступа информацији настала озбиљна штета у погледу сљедећих интереса:

а) националне безбједности и међународних односа, ако информација носи ознаку тајности, у складу са законом или општим актом донесеним на основу закона којим се прописује тајност података;

б) јавног реда, ако информација носи ознаку тајности, у складу са законом или општим актом донесеним на основу закона којим се прописује тајност података;

ц) у току инспекције, контроле и надзора који спроводи институција БиХ ако би се њеним објављивањем онемогућио рад органа који врши управни надзор, инспекцијски надзор, односно надзор над законитошћу рада и аката;

д) комерцијалних и других економеких интереса, те економске, монетарне и политике девизног курса;

е) животне средине.

(5) Институција БиХ ограничиће приступ информацијама које се тичу једнакости странака у судским поступцима и ефикасности правосуђа, поступака које воде надлежни органи у претходном кривичном или дисциплинском посгупку за вријеме трајања тих поступака, осим ако посебним законом није другачије прописано, и уколико би се објављивањем информације онемогућило ефикасно, независно и непристрасно извршење одлуке или санкције институције БиХ.

(6) Институција БиХ може ограничити приступ информацији ако се ради о информацији у поступку израде унутар једног или међу више институција БиХ, радних група или комисија, те у размјени ставова и мишљења, чије би објављивање прије завршетка израде цјеловите и коначне информације могло озбиљно нарушити процес њене израде.

(7) Институција БиХ може ограничити приступ информацији:

а) ако је информација пореска тајна, у складу са законом;

б) у случају поновне употребе информације од подносиоца захтјева, ако је информација заштићена прописима којима се уређује право интелекгуалне својине.

(8) Информације из ст. (4) и (7) овог члана постају доступне јавности након што престану разлози на основу којих је институција БиХ ограничила право на приступ информацији.

Члан 20.
(Тест размјерности и јавног интереса)

(1) Институција БиХ може објавити тражену информацију, без обзира на утврђени изузетак прописан овим законом, ако је то оправдано јавним интересом и узети у обзир сваку корист и сваку штету која може проистећи из тога.

(2) Приликом одлучивања да ли је објављивање информације оправдано јавним интересом, институција БиХ разматра околности као што су, али нису ограничене на: свако непоштовање законске обавезе, постојање било каквог преступа, судске грешке, злоупотребу власти или немар у вршењу службене функције, неовлашћено коришћење јавних фондова, или опасност по здравље или безбједност појединца, јавности или околине.

(3) Ако институција БиХ утврди информацију као изузетак у јавном интересу, рјешењем обавјештава подносиоца захтјева.

Члан 21.
(Раздвајање нлн дјелимичан приступ информацији)

Ако се утврди да је дио тражене информације изузет, надлежна институција БиХ ће раздвојити тај дио и подијелити остатак информације, уз прецизно навођење који изузетак или изузеци су примијењени и на које дијелове документа или докумената.

ДИО ПЕТИ - ПОСТУПАК ОСТВАРИВАЊА ПРАВА НА ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА

Члан 22.
(Остваривање права на приступ информацији)

(1) Институција БиХ обавезна је да омогући приступ информацијама:

а) благовременим објављивањем информација о свом раду на примјерен и доступан начин,

односно на интернет страницама институција БиХ, Централном порталу јавних информација институција БиХ или објавом у службеном или јавном гласилу;

б) давањем информације кориснику који је поднио захтјев на један од сљедећих начина:

1) непосредним давањем информације;

2) давањем информације писаним путем;

3) омогућавањем увида у документе и израду копије документа који садржи тражену информацију;

4) достављањем копије документа који садржи тражену информацију;

5) на други начин прикладан за остваривање права на приступ информацији.

(2) Подносилац захтјева може у захтјеву за приступ инфомацији назначити прикладан начин пријема информације, а ако не назначи, информација ће бити достављена на начин на који је поднесен захтјев, односно на најекономичнији начин.

Члан 23.
(Приступ информацијама по захтјеву странке)

(1) О захтјеву за приступ информацијама одлучује институција БиХ која је власник информације тражене захтјевом.

(2) Подносилац захтјева остварује право на приступ информацији подношењем писменог захтјева надлежној институцији БиХ на једном од језика и писама у службеној употреби у Босни и Херцеговини.

(3) Писани захтјев садржи: назив и сједиште институције БиХ, податке који су важни за препознавање тражене информације, име, презиме и адресу физичког лица који је корисник информације, односно назив и сједиште правног лица.

(4) Писаним захтјевом у смислу става (2) овог члана сматра се захтјев поднесен електронском путем, под условом да садржи све елементе наведене у ставу (3) овог члана.

(5) Подносилац захтјева није обавезан да наведе разлоге због којих тражи приступ информацији.

(6) Захтјевом за приступ информацијама не сматра се: давање мишљења, објашњења или упута везано за остваривање неког права или извршавање обавезе, израда анализе или тумачење неког прописа, као ни стварање нове информације.

(7) Ако институција БиХ која је запримила захтјев није власник информације, дужна је да у року од осам дана од запримања захтјева уступи захтјев институцији БиХ која у складу са својим надлежностима посједује информацију и о томе обавијести подносиоца захтјева, а у том случају рок за рјешавање захтјева тече од дана када је захтјев запримила институција БиХ којој је упућен.

(8) Ако инсгитуција БиХ не посједује информацију и не може уз разумно уложен труд утврдити која институција БиХ је власник информације, о захтјеву ће у року од осам дана донијети

закључак којим ће одбацити захтјев због ненадлежности, с упутом о праву на жалбу Жалбеном савјету.

(9) Ако је захтјевом затражена информација која је класификована степеном тајности у складу са законом којим се уређује тајност података, институција БиХ је дужна да уступи захтјев институцији БиХ која је власник те информације.

Члан 24.
(Административна такса и накнада за приступ информацијама)

(1) На захтјев за приступ информацијама у поступцима пред институцијом БиХ не плаћа се административна такса.

(2) Институција БиХ има право да тражи од подносиоца захтјева накнаду стварних материјалних трошкова, као што су трошкови умножавања, скенирања или трошкови носача података, као и за накнаду трошкова достављања тражене информације.

(3) Институција БиХ је дужна да подносиоца захтјева обавијести о обрачуну трошкова из става (2) овог члана.

(4) Висину накнаде и начин наплате накнаде трошкова из става (2) овог члана, у складу са тржишним цијенама, прописује одлуком Савјет министара Босне и Херцеговине у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, на приједлог Министарства финансија и трезора Босне и Херцеговине.

(5) Приход од накнаде трошкова остварених на основу става (2) овог члана је приход буџета институција Босне и Херцеговине.

Члан 25.
(Рокови)

(1) На основу захтјева за приступ информацијама, институција БиХ је обавезна да рјешењем одлучи по захтјеву за приступ информацији без одгађања, а најкасније у року од 15 дана од дана подношења уредног захтјева.

(2) У случају непотпуног или неразумљивог захтјева, институција БиХ ће позвати подносиоца захтјева да га исправи у року од пет дана од дана запримања позива за исправку.

(3) Ако подносилац захтјева не исправи захтјев на одговарајући начин, а на основу достављеног се не може са сигурношћу утврдити о којој се траженој информацији ради, институција БиХ ће закључком одбацити захтјев као неуредан.

(4) Рок из става (1) овог члана може се продужити за још пет радних дана, рачунајући од дана када је институција БиХ требало да одлучи о захтјеву за приступ информацији у случају ако се једним захтјевом тражи већи број различитих информација, о чему је институција БиХ дужна да без одгађања обавијести подносиоца захтјева и наведе разлоге због којих је тај рок продужен.

(5) Ако институција БиХ не одлучи о захтјеву за приступ информацијама у роковима прописаним овим чланом, подносилац захтјева има право да поднесе жалбу због ћутања администрације.

Члан 26.
(Рјешавање по захтјеву)

(1) По пријему захтјева за приступ информацијама, институција БиХ која рјешава захтјев дужна је да предузме све потребне радње на прикупљању захтијеване информације, а када спроводи тест јавног интереса, да размотри и све чињенице и околности значајне за обраду захтјева у року утврђеном чланом 25. овог закона.

(2) Институција БиХ не доноси рјешење по захтјеву у случају:

а) кад обавјештава корисника да је исту информацију већ добио, а није протекао рок од 90 дана рачунајући од дана подношења претходног захтјева;

б) кад обавјештава корисника да је информација јавно објављена;

ц) кад обавјештава подносиоца захтјева да му је као странци у поступку доступност информација из судских, управних и других на закону заснованих поступака утврђена посебним прописом;

д) кад обавјештава подносиоца захтјева да за информацију постоји обавеза заштите односно чувања тајности, у складу са чланом 2. ст. (2) и (3) овог закона;

е) кад обавјештава подносиоца захтјева да се поднесак не сматра захтјевом у смислу члана 23. овог закона, при чему је институција БиХ дужна да упути подносиоца захтјева на начин остваривања његовог захтјева.

(3) О постојању разлога који су утврђени ставом (2) тач. б), ц), д) и е) овог члана, институција БиХ је обавезна да без одгађања, а најкасније у року од осам дана од дана пријема захтјева, обавијести подносиоца захтјева писаним путем и омогући право на жалбу Жалбеном савјету.

(4) Институција БиХ доноси рјешење кад кориснику омогућава приступ информацији примјеном одредбе члана 25. става (1) овог закона.

(5) Институција БиХ ће закључком у законском року одбацити захтјев с упутом о могућности подношења жалбе Жалбеном савјету ако не посједује информацију и не може уз разумно уложени труд утврдити која институција БиХ посједује информацију, односно нема сазнања о томе гдје се информација налази.

(6) Институција БиХ ће рјешењем одбити захтјев:

а) ако су испуњени услови прописани у члану 19. ст. (4), (6) и (7) овог закона;

б) ако утврди да нема основа за допуну или исправак дате информације из члана 27. овог закона;

ц) ако се тражи информација која се не сматра информацијом у смислу члана 5. става (1) тачке ц) овог закона;

д) ако један или више међусобно повезаних подносилаца путем једног или више функционално повезаних захтјева очигледно злоупотребљава право на приступ информацијама, а нарочито кад због учесталих захтјева за достављање истих или истоврсних информација или захтјева којима се тражи велики број информација долази до оптерећавања рада и редовног функционисања институција БиХ.

Члан 27.
(Допуна и исправка информације)

(1) Ако подносилац захтјева сматра да информација пружена на основу захтјева није тачна или потпуна, може захтијевати њену исправку, односно допуну у року од 15 дана од дана добијања информације.

(2) Институција БиХ је обавезна да одлучи о захтјеву за допуну односно исправку информације из става (1) овог члана, без одгађања, а најкасније у року од 15 дана од дана запримања захтјева, у складу с одредбама члана 25. овог закона.

Члан 28.
(Право на жалбу)

(1) Подносилац захтјева може изјавити жалбу против рјешења институције БиХ донесеног у првостепеном поступку по захтјеву за приступ информацији.

(2) Жалба из става (1) овог члана изјављује се Жалбеном савјету, у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(3) Подносилац захтјева има право да изјави жалбу у случају када институција БиХ не одлучи о захтјеву подносиоца у року од 15 дана и када институција БиХ не доноси рјешење из члана 26. става (2) овог закона.

(4) Жалба из става (1) овог члана не одгађа извршење рјешења.

(5) Жалбени савјет је дужан да рјешење по жалби донесе и достави подносиоцу захтјева путем првостепеног органа, најкасније у року од 30 дана од дана пријема жалбе.

(6) Ако Жалбени савјет не одлучи по жалби у року из става (5) овог члана, подносилац жалбе има право да покрене управни спор пред Судом Босне и Херцеговине због ћутања администрације.

(7) Институција БиХ дужна је да Жалбеном савјету у поступку по жалби против рјешења о ограничењу информације из члана 19. ст. (2) и (3) овог закона омогући увид у информације које су предмет поступка.

(8) За информације из члана 19. става (4) тачке а) овог закона Жалбени савјет може затражити мишљење од Министарства безбједности Босне и Херцеговине као државног безбједносног оргаиа формираног у складу са чланом 75. Закона о заштити тајних података Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 54/05 и 12/09).

(9) Када Жалбени савјет за информације из става (8) овог члана гражи мишљење безбједносног

органа, дужан је да рјешење донесе и достави подносиоцу жалбе посредством првостепеног органа, најкасније у року од 90 дана.

(10) Када Жалбени савјет у поступку рјешавања по жалби треба да испита правилност спроведеног теста размјерности и јавног интереса, односно спроведе тест размјерности и јавног интереса, дужан је да рјешење по жалби донесе и достави подносиоцу жалбе путем првостепеног органа, најкасније у року од 60 дана.

(11) Када утврди да је жалба основана, Жалбени савјет ће рјешењем наложити институцији БиХ да подносиоцу жалбе омогући приступ траженој информацији, односно да одлучи о захтјеву странке, те одреди примјерен рок у којем је дужан то учинити.

(12) Сматра се да је институција БиХ онемогућила или ограничила приступ информацији подносиоцу захтјева ако не поступи по рјешењу Жалбеног савјета или то не учини у року који је одредио Жалбени савјет.

Члан 29.
(Судска заштита)

(1) Против рјешења Жалбеног савјета није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине, а тај поступак се сматра хитним и Суд мора донијети одлуку по тужби у року од 60 дана.

(2) Тужба из става (1) овог члана одгађа извршење рјешења ако је рјешењем омогућен приступ информацији.

(3) Управни спор из става (1) овог члана може покренути и институција БиХ која је донијела првостепено рјешење.

ДИО ШЕСТИ - ПОНОВНА УПОТРЕБА ДОКУМЕНАТА

Члан 30.
(Право на поновну употребу докумената)

(1) Сваки корисник има право на поновну употребу докумената у комерцијалне или некомерцијалне сврхе у складу с одредбама овог закона.

(2) У сврху поновне употребе, институција БиХ нема обавезу да документ изради, прилагођава или издваја дијелове документа, ако то захтијева несразмјеран утрошак времена или средстава, нити се од институције БиХ може захтијевати да настави ажурирати, надограђивати и похрањивати документе у сврху поновне употребе.

(3) На питања која нису посебно уређена овим дијелом закона примјењиваће се на одговарајући начин остале одредбе овог закона.

Члан 31.
(Практична рјешења за поновну употребу докумената)

(1) У сврху подстицања и олакшавања поновне употребе докумената, институција БиХ дужна је да на лако претражив начин објави документе доступне за поновну употребу, заједно са метаподацима, у машински читљивом и отвореном облику у складу с отвореним стандардима на својим интернет страницама и порталу из члана] 5. став (1) овог закона.

(2) Централни портал јавних информација, који води и одржава надлежна служба Генералног секретаријата Савјета министара Босне и Херцеговине, обезбјеђује попис докумената доступних за поновну употребу, заједно са метаподацима, који су објављени у складу са ставом (1) овог члана.

(3) Одредба става (2) овог члана не искључује успостављање и одржавање посебних портала којима се омогућава поновна употреба посебних врста докумената за институције БиХ које имају специфичне надлежности.

(4) У сврху подстицања и олакшавања поновне употребе докумената, институције БиХ које имају специфичне надлежности дужне су да на начин прописан у ставу (1) овог члана објаве докумеите на којима имају право ингелектуалне својине.

(5) Када је то могуће и прикладно, омогућиће се међујезичко тражење докумената.

Члан 32.
(Поступање по захтјеву за поновну употребу докумената)

(1) У захтјеву за поновну употребу докумената подносилац захтјева мора, осим података из члана 23. става (3) овог закона, навести документе које жели поново употријебити, облик и начин на који жели примити садржај тражених докумената, као и сврху коришћења докумената (комерцијална или некомерцијална сврха).

(2) Институција БиХ обрађује захтјев за поновну употребу докумената коју је запримила електронски и електронски доставља одговор на захтјев, а ако подносилац захтјева тражи и доставЈвање докумената, институција БиХ ће подносиоца захтјева упутити на подношење писменог захтјева у складу са чланом 23. овог закона.

(3) Институција БиХ ће одлучити о захтјеву за поновну употребу докумената рјешењем у року од 15 дана од дана подношења уредног захтјева, а гим рјешењем обавезно се утврђују услови поновне употребе докумената, као и висина и начин обрачуна накнада.

(4) Рок из става (3) овог члана може се продужити за још 20 дана, рачунајући од дана када је институција БиХ требало да одлучи о захтјеву за приступ информацији, у случају да се ради о захтјеву за поновну употребу докумената чија садржина захтијева дужи рок за прикупљање информација и доношење рјешења, о чему је институција БиХ дужна писмено обавијестити подносиоца захтјева и навести разлог за продужење рока.

(5) Институција БиХ поступаће по захтјеву за поновну употребу докумената путем средстава електронске комуникације кад год је то могуће и прикладно.

(6) Институција БиХ рјешењем ће одбити захтјев ако се он односи на:

а) информацију из члана 19. ст. (2), (4), (6) и (7) овог закона;

б) повјерљиве статистичке информације у складу с законом;

ц) информације за које корисник треба да докаже постојање правног интереса;

д) дијелове информације који садрже само логотип, грбове или ознаке;

е) информације које су у посједу органа који пружају јавне услуге радија, телевизије и електронских медија;

ф) информације које су у посједу органа који имају специфичне надлежности;

г) информације које се не прикупљају у сврху обављања јавног посла.

(7) Против рјешења о поновној употреби докумената може се изјавити жалба Жалбеном савјету у року од 15 дана.

(8) Против рјешења Жалбеиог савјета из става (7) овог члана није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине.

(9) Ако институција БиХ одбије захтјев за поновну употребу докумената због заштите права интелектуалне својине, дужна је да обавијести подносиоца захтјева о носиоцу права интелектуалне својине, ако је познат, односно носиоцу лиценце од којег је институција БиХ добила документ.

(10) Архив Босне и Херцеговине није дужан да обавијести подносиоца захтјева о носиоцу права интелектуалне својине односно о носиоцу лиценце из става (9) овог члана.

Члан 33.
(Услови за поновну употребу докумената)

(1) Институција БиХ подносиоцу захтјева даје податке за поновну употребу без ограничења, за слободну употребу и у отвореном формату.

(2) У оправданим случајевима, институција БиХ може одредити услове за поновну употребу. У том случају њихов садржај и примјена не смију неоправдано ограничавати могућност поновне употребе, нити се услови смију користити како би се ограничила тржишна утакмица.

(3) Услови за поновну употребу докумената не смију бити дискриминаторни за исте или сличне врсте докумената, односно за комерцијалну или некомерцијалну употребу.

(4) На институцију БиХ која поново користи своје документе као основ за комерцијалне активности које не спадају у дјелокруг јавних послова институције БиХ примјењују се исти услови као за друге кориснике.

(5) Савјет министара Босне и Херцеговине на приједлог Министарства правде Босне и Херцеговине правилником прописује врсте и садржај услова за поновну употребу докумената, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 34.
(Административна такса и накнада за поновну употребу докумената)

(1) Институција БиХ не наплаћује административну таксу и накнаду за поновну употребу докумената кад документе објављује на службеној интернет страници.

(2) Прегледање званичних докумената у просторијама институције БиХ је бесплатно.

(3) Институција БиХ може подносиоцу захтјева наплатити стварне материјалне трошкове поновне употребе докумената настале због репродукције, давања на употребу и доставу докумената, у складу са критеријумима из члана 24. става (4) овог закона.

(4) Изузетно, институција БиХ може кориснику наплатити трошкове из става (3) овог члана ако је испуњен један од сљедећих услова:

а) институција БиХ претежно се финансира из сопствених прихода или

б) корисник захтијева информације којима институција БиХ обезбјеђује одговарајуће приходе којим покрива трошкове њиховог прикупљања, израде, репродукције и објаве.

(5) У случајевима из става (4) овог члана институција БиХ одредиће накнаду за поновну употребу у складу с објективним, јасним и провјерљивим критеријумима за израчун трошкова поновне употребе докумената које одлуком прописује Савјет министара БиХ у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, на приједлог Министарства финансија и трезора Босне и Херцеговине.

(6) Укупан годишњи приход институције БиХ из става (4) овог члана, остварен на основу накнаде трошкова у складу са ставом (5) овог члана, не смије прелазити трошкове прикупљања, израде, репродукције и пружања информације, укључујући разуман поврат, у вези с чим је институција БиХ дужна да ревидира начин израчуна накнаде трошкова на годишњем нивоу.

(7) Институција БиХ дужна је да на својој интернет страници информише кориснике о критеријумима за наплату трошкова из члана 24. става (4) овог закона, критеријумима и начину обрачуна трошкова из става (4) овог члана, те о стварно наплаћеном износу трошкова поновне употребе докумената на годишњем нивоу.

Члан 35.
(Забрана дискриминације и искључива права)

(1) Поновна употреба докумената дозвољена је и доступна свим подносиоцима захтјева уз исту накнаду и под истим условима, а број подносилаца захтјева којима орган одобрава право на поновну употребу није ограничен.

(2) Институција БиХ не може уговором или другим споразумом или одлуком одобрити

подносиоцу захтјева поновну употребу докумената која би спријечила поновну употребу тих докумената од других корисника.

(3) Изузетно од става (2) овог члана, институција БиХ може одобрити искључиво право на поновну употребу докумената ако је то прије потребно за пружање јавне услуге или других услуга у јавном интересу, а о оправданости разлога за одобравање таквог искључивог права преиспитује сваке три године и обавјештава Управни инспекторат Министарства правде Босне и Херцеговине.

(4) Управни инспекторат Министарства правде Босне и Херцеговине води јавно доступну евиденцију о свим одобреним искључивим правима.

(5) Важећи уговори и одлуке о искључивим правима морају се објавити на интернет страници институције БиХ након ступању на снагу овог закона.

(6) Садржај и начин вођења евиденције искључивих права за поновну употребу из става (4) овог члана прописаће Савјет министара Босне и Херцеговине, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, на приједлог Управног инспектората Министарства правде Босне и Херцеговине.

ДИО СЕДМИ - НАДЗОР НАД СПРОВОЂЕЊЕМ ЗАКОНА

Члан 36.
(Жалбени савјет)

(1) Жалбени савјет обавља послове другостепеног органау рјешавању жалби о остваривању права на приступ информацијама и права на поновну употребу докумената у складу с овим законом.

(2) Жалбени савјет, као другостепени орган из става (1) овог члана, предлаже институцијама БиХ предузимање мјера ради унапређења остваривања права на приступ информацијама и поновну употребу докумената прописану овим законом.

(3) Жалбени савјет иницира доношење, измјене и допуне прописа ради спровођења и унапређења права на приступ информацијама и поновну употребу докумената.

Члан 37.
(Инспекцијски надзор)

(1) Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона врши Министарство правде Босне и Херцеговине посредством Управне инспекције.

(2) Инспекцијски надзор врши се по запримљеној представци подносиоца захтјева на приступ информацијама и поновну употребу докумената, на приједлог треће стране или по службеној дужности.

(3) Инспектор је самосталан у раду.

(4) Нико не смије коришћењем службеног положаја или надруги начин онемогућавати или ометати инспектора у вршењу надзора и предузимању мјера или радњи за које је овлашћен.

Члан 38.
(Послови инспектора)

(1) У вршењу инспекцијског надзора над примјеном и спровођењем овог закона инспектор надзире:

а) да ли институција БиХ објављује информације у складу са чланом 14. овог закона;

б) да ли институција БиХ обезбјеђује јавност рада у складу са чланом 16. ставом (1) тачком а) овог закона;

ц) да ли је у институцији БиХ одређен службеник за информисање и поступа ли службеник за информисање у складу с овлашћењима прописаним овим законом;

д) да ли институција БиХ води регистар захтјева, поступцима и одлукама о остваривању права на приступ информацијама и поновну употребу докумената;

е) правилност примјене одредаба Закона по захтјеву за приступ информацијама и захтјевима за поновну употребу докумената;

ф) да ли институција БиХ објављује информације о накнади трошкова за приступ и поновну употребу докумената, као и услове за поновну употребу докумената.

(2) У вршењу инспекцијског надзора инспектори имају право да захтијевају и добију од институција БиХ све информације које су предмет поступка у складу с овим законом.

Члан 39.
(Начин рада инспектора)

Инспекцијски надзор спроводи се као:

а) непосредни инспекцијски надзор, дирекгним увидом у податке и документацију надзиране институције БиХ, те услове и начин рада надзиране институције БиХ;

б) посредни инспекцијски надзор, увидом у достављене податке и документацију.

Члан 40.
(Непосредни инспекцијски надзор)

(1) Инспектор је дужан да о спровођењу непосредног инспекцијског надзора обавијести руководиоца институције БиХ у којој ће спроводити непосредни инспекцијски надзор најкасније три дана прије почетка надзора.

(2) Изузетно од става (1) овог члана, инспектор може спровести непосредни инспекцијски надзор без претходне најаве у случају постојања разлога за хитно поступање.

(3) Руководилац институције БиХ дужан је да омогући несметано спровођење инспекцијског надзора, што укључује обезбјеђење радног простора за спровођење надзора, коришћење техничких помагала, података и документације који су предмет надзора.

(4) Инспектор може по потреби у оквиру спровођења надзора узимати изјаве руководилаца надзираних институција БиХ или других службеника.

Члан 41.
(Посредни инспекцијски надзор)

(1) Инспектор у спровођењу посредног инспекцијског надзора је овлашћен да писмено затражи достављање документације, те да за њено достављање одреди рок који не може бити дужи од 15 дана.

(2) Руководилац институције БиХ или друго овлашћено лице дужно је да поступи по тражењу инспектора, као и да обезбиједи достављање потпуних и тачних података, а у случају немогућности поступања, да писмено, без одгађања, достави изјашњење.

Члан 42.
(Записник о инспекцијском надзору)

(1) Након спровођења инспекцијског надзора инспектор саставља записник о утврђеним незаконитостима, неправилностима и недостацима.

(2) Записник о инспекцијском надзору из става (1) овог члана (у даљем тексту: записник) мора садржавати:

а) чињенично стање те евентуалне повреде закона и других прописа, неправилности и недостатке у раду;

б) оцјену стања;

ц) мјере којима се наређује отклањање утврђених незаконитости, те рок за извршење наређених мјера;

д) приједлоге за уклањање утврђених неправилности и недостатака у раду;

е) обавезу извјештавања инспектора о предузетим мјерама; ф) поуку о праву на жалбу.

(3) Инспектор је дужан да, зависно од природе наређених мјера, одреди примјерен рок за њихово извршење.

(4) Ако се приликом спровођења инспекцијског надзора не утврде незаконитости, неправилности или недостаци у раду, руководилац институције БиХ ће о тој чињеници бити обавијештен писаним путем.

Члан 43.
(Права и дужности инспектора)

(1) Инспектор записником може изрећи сљедеће мјере:

а) наредити предузимање одговарајућих мјера ради отклањања утврђених повреда овог закона и прописа донесених на основу овог закона, неправилности и недостатака у раду надзиране институције БиХ;

б) забранити вршење радњи које су предузимане противно овом закону;

ц) предложити предузимање мјера с циљем отклањања неправилности или недостатака у раду;

д) предложити предузимање мјера с циљем унапређења рада надзиране институције БиХ.

(2) Записник се доставља руководиоцу надзиране институције БиХ.

(3) Записник се може доставити и институцији БиХ којој, на основу прописа о организацији органа управе на нивоу институција Босне и Херцеговине, надзирана институција БиХ непосредно одговара за рад.

Члан 44.
(Контрола изречених мјера из записника)

(1) Руководилац надзиране институција БиХ дужан је да изврши изречене мјере у року који је одређен записником.

(2) Руководилац надзиране институција БиХ дужан је да у року од 15 дана рачунајући од дана истека рока за предузимање записником изречених мјера инспектору достави извјештај и доказе о извршењу мјера.

(3) Контролу извршења изречених мјера инспектор врши, у правилу, посредно, прибављањем извјештаја и доказа о спровођењу мјера.

(4) Контрола извршења изречених мјера може се обавити и непосредним контролним инспекцијским надзором, ако то захтијева природа радњи које у извршењу мјера треба предузети, односно када потребу непосредног контролног надзора, због недостатака у извјештају, утврди инспектор.

Члан 45.
(Извјештавање о непоштовању изречених мјера)

У случају да надзирана институција БиХ не изврши мјере изречене ради уклањања незаконитости, главни управни инспектор обавезан је да извијести:

а) Савјет министара Босне и Херцеговине, ако мјере не изврши институција БиХ чији

руководилац непосредно одговара Савјету министара Босне и Херцеговине, и

б) оснивача институције БиХ.

Члан 46.
(Поступање по представкама)

(1) Инспектори поступају по представкама на рад институција БиХ у вези с примјеном овог закона.

(2) Инспектор је дужан да размотри поднесену представку из става (1) овог члана.

(3) Ако у поступку разматрања представке инспектор оцијени да су наводи изнесени у представци основани, инспектор је овлашћен да упути упозорење институцији БиХ на коју се представка односи ради хитног предузимања активности на отклањању могућих незаконитости, као и ради достављања извјештаја о предузетим активностима.

(4) Ако се у поступку по представци утврди да су чињенице изложене у представци тачне, а отклањање незаконитости или неправилности захтијева изрицање мјере, инспектор ће по службеној дужности спровести инспекцијеки надзор на начин и у складу с овлашћењима из овог закона.

(5) Инспектор је дужан да обавијести подносиоца представке о утврђеним чињеницама, односно предузетим мјерама поводом представке.

(6) Обавјештење из става (5) овог члана није управни акт.

ДИО ОСМИ - ОМБУДСМЕИ ЗА ЉУДСКА ИРАВА БОСНЕ Н ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 47.
(Обавезе службеннка за информисање према Институцији омбудсмена за људска права Босне и Херцеговине)

Службеник за информисање дужан је да Институцији омбудсмена за људска права Босне и Херцеговине достави годишњи извјештај из члана 17. става (8) овог закона.

Члан 48.
(Годишњи извјештај Институције омбудсмена за људска права Босне и Херцеговине)

Институција омбудсмена за људска права Босне и Херцеговине израђује Годишњи извјештај о стању у области слободе приступа информацијама на нивоу институција Босне и Херцеговине, који доставља надлежним институцијама.

ДИО ДЕВЕТИ - ПРЕКРШАЈНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 49.
(Прекршајне одредбе у случају непоступања по рјешењу Жалбеног савјета)

(1) Новчаном казном у износу од 1.000,00 КМ до 10.000,00 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у институцији БиХ које не поступи у складу са рјешењем Жалбеног савјета из члана 28. става (10) овог закона, или не поступи у року који је одређен рјешењем Жалбеног савјета.

(2) Одговорно лице из става (1) овог члана може бити кажњавано више пута, све док не поступи по рјешењу Жалбеног савјета.

Члан 50.
(Прекршајне одредбе у случају непоступања по одредбама овог закона)

(1) Новчаном казном од 1.000,00 КМдо 10.000,00 КМ казниће се запрекршај службено лице које оштети, уништи, сакрије или на други начин учини недоступним документ који садржи информацију у намјери да онемогући остваривање права на приступ информацијама.

(2) Новачном казном од 1.000,00 КМ до 10.000,00 КМ казниће се физичко лице, односно новчаном казном од 2.000,00 КМ до 20.000,00 КМ казниће се правно лице које употријеби информације противно објављеним условима за поновну употребу докумената из члана 32. овог закона.

(3) Новчаном казном у износу од 500,00 КМ до 5.000,00 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у институцији БиХ ако:

а) не поступи по налогу управног инспектора;

б) не омогући управном инспектору увид у информације које су предмет поступка, не достави тражене податке или достави непотпуне, односно нетачне податке;

ц) онемогући инспектору несметано вршење надзора;

д) у записником одређеном року не отклони незаконитости, неправилности и недостатке утврђене записником;

е) не објави информације у складу с одредбом члана 14 ст. (2) и (3) овог закона.

ДИО ДЕСЕТИ - ПРЕЛАЗИЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 51.
(Примјена Закона о управном поступку)

На сва питања којима се уређује вођење поступка, а која нису уређена овим законом, на одговарајући начин се примјењују одредбе Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16).

Члан 52.
(Престанак важења прописа и окончање покренутих поступака)

(1) Институције БиХ ће обезбиједити организационе, материјалне, техничке и друге услове за спровођење одредаба овог закона у року од шест мјесеци рачунајући од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о слободи приступа информацијама у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 28/00, 45/06, 102/09, 62/11 и 100/13).

(3) Поступци покренути до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по прописима који су били на снази у вријеме покретања поступка, ако је то повољније за страну у поступку.

(4) Сви подзаконски акти донесени на основу Закона о слободи приступа информацијама у Босни и Херцеговини остају на снази до доношења нових.

Члан 53.
(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 01,02-02-1-1031/23
30. августа 2023. године
Сарајево
Предсједавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине
Маринко Чавара, с. р.

Предсједавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Др **Никола Шпирић**, с. р.